

Amatori și animatori

A început, se desfășoară cea mai amplă manifestare pe care a cunoscut-o vreodată viața spirituală a țării, Festivalul național al educației și culturii socialiste „Cântarea României”. Chiar de la etapa de masă și până în luna iunie a anului independenței, când va avea loc, ca o incununare, timp de mai multe zile, gala laureaților, vom fi martori, ba chiar părtași, ai unei întreceri a muncii și creației artistice la care, pentru întâia oară în mod programatic, activitatea artistică amatoare se împletește cu cea profesionistă.

Încă nu ne dăm bine seama ce adineci și cuprinzătoare semnificații poate să capete această nouă trăsătură definitorie a întrecerii celor ce făuresc bunurile spirituale; ce conținut nou, stimulator, fertilizator, are această împletire de activități, această alăturare a forțelor creatoare; ce felicit schimb de experiență se va produce. Sigur e că va trebui din vreme să revizuiem termenii cu care operăm, să înlăturăm luciul prea deseși folosințe și al prejudecăților, să restituim noțiunilor înțelesul lor exact. Ce este un artist amator? Dar un artist profesionist? Ce-i desparte? Ce-i apropie? Unde se termină arta amatoare? Unde începe arta profesionistă? Unde se află punctul lor de convergență? Dar baza lor comună de pornire?

Să recunoaștem, am despărțit, simplificând, sărăcind, golind de adevăr, teatrele profesioniste de echipele amatoare. Din neștiință. Din înțelegere greșită a lucrurilor. Din indiferență.

Un (reputat) critic la premiera unui teatru popular era o raritate. Un (foarte bun) regizor pregătind un spectacol cu artiști amatori era un caz de excepție. Un (mare) actor printre interpreții unei scene populare era o adevărată curiozitate.

Relația nouă între arta profesionistă și arta amatoare pe care o relevă, la care cheamă Programul de măsuri pentru aplicarea hotărârilor Congresului al XI-lea al partidului și ale Congresului educației politice și al culturii socialiste, în domeniul muncii ideologice, politice și cultural-educative, pornește de la o realitate existentă.

Artiști cu statut profesionist s-au aflat și mai înainte în mijlocul amatorilor. Ca instructori. Să instruiască, adică să transfere din bagajul de experiență proprie o sumă de noțiuni, de cunoștințe, în cadrul strimț al pregătirii unei manifestări, de cele mai multe ori ocazionale. După care relația se întrepruiea, cu un beneficiu minim pentru artistul amator.

Relația nouă pe care o stabilește în termeni clari Programul înlătură caracterul de asistență (cum e cea tehnică sau medicală) pe care artistul profesionist era chemat să o dea artei amatoare.

Se prefigurează — începutul se face în chiar aceste zile — o colaborare strinsă sub toate raporturile.

Și dacă e sigur că la confluența artei profesioniste cu arta amatoare vom întâlni dragostea de patrie, cinstirea muncii, setea de cultură și talentul, tot atât de sigur este că, față în față, pe ace-

eași scenă, artiștii profesioniști și amatori vor avea să-și împărtășească reciproc din propriile lor zăcăminte de însușiri: profesioniștii — experiență, competență profesională și talent; amatorii — talent, dar și pasiune, dăruire, entuziasm.

Pentru că — după cum nu de puține ori ne este dat să vedem — dacă talentul profesionistului se oșilește fără pasiunea, dăruirea și entuziasmul care să-i însușească arta, pasiunea, dăruirea, entuziasmul, care sînt trăsături întregitoare ale amatorului talentat, fertilizează arta acestuia. Și pot, desigur, fertiliza și arta profesionistului.

Altfel spus, dacă artistul profesionist poate să-i fie un îndrumător artistului amator, nu-i mai puțin adevărat că artistul amator, în această nouă relație, poate să-i fie profesionistului un animator.

